

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 691/2024
12.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Весне Мاستиловић, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у поступку предлагача РЕВИЗОРСКА КУЋА АУДИТОР ДОО Београд, чији је пуномоћник Неђо Јовановић, адвокат у ..., против противника предлагача ИЗДАВАЧКО ШТАМПАРСКО ДРУШТВО САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА АД Београд, чији је пуномоћник Марко Тришић, адвокат у ..., ради утврђења вредности акција, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж 82/24 од 20.03.2024. године, у седници одржаној 12.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж 82/24 од 20.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж 82/24 од 20.03.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви предлагача и противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду Р 212/23 од 23.01.2024. године утврђено је да је вредност једне обичне акције Издавачко штампарског друштва Савремена Администрација АД Београд, ознаке ... код ..., ISIN број ... на дан 14.07.2022. године у износу од 4.426,00 динара. Обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати износ од 550.000,00 динара на име накнаде трошкова поступка. Одбијен је предлог предлагача од 05.12.2023. године да суд одреди извођење доказа новим вештачењем од стране вештака економско финансијске струке и вештака грађевинске струке.

Решењем Привредног апелационог суда Пвж 82/24 од 20.03.2024. године, преиначено је првостепено решење у ставу првом и другом изреке, тако што је утврђено да вредност једне обичне акције Издавачко штампарског друштва Савремена администрација АД Београд ознаке ... код ..., ISIN број ... на дан 14.07.2022. године у износу од 4.391,00 динар. Обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати

износ од 370.000,00 динара на име трошкова поступка. Одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Противник предлагача је поднео одговор на ревизију, у коме је тражио накнаду трошкова поступка.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23-др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од 5 судија, према одредби члана 404. став 2. ЗПП. Ове одредбе примењују се и у ванпарничном поступку, по одредби члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95- др. закон, 18/2005-др. закон, 85/2012, 45/2013-др. закон, 55/2014, 6/2015 и 106/2015-др. закон).

Другостепеним решењем правноснажно је утврђена вредност једне акције привредног друшва издаваоца Издавачко штампарског друштва Савремена администрација АД Београд ознаке ... код ..., ISIN број ... у износу од 4.391,00 динар, што представља ниже утврђену вредност од оне коју је решењем утврдио првостепени суд. Предлагач је био мањински акционар противника предлагача, чије су акције откупљене у поступку принудног откупа акција, на основу Одлука о принудном откупу акција Скупштине противника предлагача, којом је вредност једне акције противника предлагача на дан доношења одлуке утврђена у износу од 4.330,00 динара. Спорно је да ли се при утврђивању процењене вредности једне акције противника предлагача искључују одложене пореске обавезе, у ком случају процењена вредност акције на исти дан износи 4.426,00 динара. Првостепени суд је прихватио процену вредности акција без узимања у обзир одложених пореских обавеза, јер сматра да одложена пореска обавеза није постојала као доспела пореска обавеза на дан 14.07.2022. године на који се утврђује вредност акција, и не би ни постојала да није процене у овом предмету, већ ће настати у будућности. Сама процена вредности акција сагласно одредби члана 516. став 2. Закона о привредним друштвима не може умањити вредност акција која се утврђује на дан 14.07.2022. године. Другостепени суд полазећи од садржине одредбе члана 516. став 2. Закона о привредним друштвима према којој се цена акција које су предмет принудног откупа утврђује према вредности акција на дан који не претходи више од три месеца дану доношења одлуке о принудном откупу, не узимајући у обзир њено било какво очекивано повећање или смањење као последицу те одлуке, образлаже да одложене пореске обавезе не би биле обрачунаване да није донета одлука о принудном откупу, али то не значи да те обавезе нису теретиле имовину противника

предлагача на дан доношења те одлуке. Одложене пореске обавезе представљају разлику између књиговодствене вредности непокретности и њене стварне тржишне вредности, која разлика постоји на дан процене, а та разлика ће бити предмет опорезивања у моменту продаје или књижења стварне вредности, те да у складу са Међународним рачуноводственим стандардима, и наведене пореске обавезе треба укључити у поступку процене вредности акција, што за крајњи резултат има њихову нижу вредност, коју је и утврдио другостепени суд.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент оспорава правилност утврђене чињенице о вредности имовине противника предлагача, на основу које је утврђена вредност акција. Узимање у обрачун одложених пореских обавеза тиче се утврђења вредности имовине противника предлагача. Предлагач сматра да одложене пореске обавезе противника предлагача морају бити искључене из процене вредности акција, као рачуноводствене калкулације које не представљају реалну обавезу издаваоца по ком основу би се умањила његова имовина. Имајући у виду да параметри за обрачун вредности имовине зависе од чињеничног корпуса којима се такве вредности изражавају, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји правно питање које треба размотрити у интересу равноправности грађана или у општем интересу, нити је потребно ново тумачење права у вези са утврђивањем вредности акција у ванпарничном поступку. Поред тога, у ревизији се не указује на другачију судску праксу у предметима са истоврсном чињеничноправном садржином.

То су разлози због којих Врховни суд не налази да су испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије предлагача, па је одлучио као у првом ставу изреке применом одредбе члана 404. став 1. и 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 10/23) и нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Ревизија је у ванпарничном поступку дозвољена по одредбама Закона о ванпарничном поступку из члана 27. према којима је у ванпарничном поступку у коме се одлучује о статусним стварима и о ванпарничним стварима које се односе на станарско право против правноснажног решења другостепеног суда ревизија дозвољена, ако тим или другим законом није друкчије одређено (став 1.), а у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако тим или другим законом није друкчије одређено. Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У предлогу, предлагачи нису означили вредност предмета спора, а имајући у виду да судска такса није одређена нити плаћена, то је Врховни суд за потребе

-4-

ревизијског поступка као меродавну вредност узео вредност утврђене акције у износу од 4.391,00 динар.

Имајући у виду да у овој правној ствари утврђена вредност једне акције не прелази цензус од 100.000,00 евра, предвиђен одредбом члана 485. Закона о парничном поступку у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, Врховни суд закључује да ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је применом процесних овлашћења из члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима донета је сходном применом одредбе члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку, тако што је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији јер са ревизијом није успео, и захтев противника предлагача, јер трошак одговора на ревизију није био нужан ради вођења поступка.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић